

MONOSZLÓY DEZSŐ

Töprengés

*Ha megírnám amit meg nem írtam
Könnyebben siklik halálom át az élet
Ha túlélhető amit meg nem éltem
Mit kezdenék múltalan magammal*

Kérdések

*Fülelhető a hallhatatlan?
Vannak-e igazán vak színek?
Ízlelhető másnak is
Amit egyedül én ízlelek?*

Szívátültetés

*Felívelhető a gondolat
Bedőlt dómon belül
Szívemben ördög hegedül
Vad staccátókkal kurtán furcsán
Ez valahogy összerázhat
Új rugó parancsszavára
Kicserélve a szédült vázat*

Óhaj

*Nehéz egyedül maradni vénen
Repülni vágyón tehetetlen, tétlen
Jó lenne megpihenni válladon
Ilyenkor dundi kispárnákkal álmodom
Vagy dajkálna egy óriás anya
Kebléből folyna a jóság mákonya.*

Egy tincs...

*Egy tincs szemedbe lógott
Jó hogy észrevettem
Régóta egymással nem beszélünk
De hajad tánca feledhetetlen
Azóta látom*

Talány

*Halvány spirálokkal erőlködik a múltam
Rám csimpaszkodva, belőlem kihulltan
Térképén a holtak összegubancolódvá
Tekereg a holvan, fekszik a seholszem
Titokzatos talány, hogy valaha voltam.*

Elégia

*Szelíd szomorúság ciripel bennem
Nem riaszt
Nem kérdezzet miért mi az
Félig tompa csend csipke széle lebegett
Valamit fülembé súg
Ez már a bánat
Sötét alagútba futni kell
De hátha nem lehet kitalálni*

Látvány

*Megrepedt az ég
Már régen megrepedt
Kihulltak belőle
A döglött egerek*